

VERSLÁB • VERSLÁB • VERSLÁB • VERSLÁB

Mezősi Miklós

Képes fejezetek a budapesti –
egyéni/közösségi – közlekedés
évszázados történetéből

Átkelés a Dunán 1900-ban

Folyó színén a szellő borzolója
a víz haján rendezte fodrait –
ilyen volt a déli árnyék rajzolója,
s te illegetted árva bokraid.
Csónakunk velünk meg-megremeg.
Elkötöttük, és a szellő arra int:
cirkáljunk és élvezzük fodrait,
van belőlük itt is, ott is rengeteg.
Kedved visszhangzott, és kedves zúgaid.
Zavartalan volt – tiszta, mint a víz, a csend.

Felszíni (kötőpályás) közlekedés az 1980-as években

Van úgy hogy nincs mit tenni most
elmenne rímnek itt a pilla most
lenyugszik szemhéjünk megáll
egész nap végzett pislogása most
én innen őszintén nem látok villamost
mivel hogy oly sötét is van
és nem jön erre most
az istenért utasbarát tuja
(villanosnak hívta még a nagymamám)
ne vedd úgy hogy felékszereztem
villamos rímekkel ezt a versem
pedig mi jó poén volt *akkor* és utána is
de hogy van ez most
várod még a régi rímek illatát
a pislogásos árva-sárga villamossal

Gyalogszerrel a 21. századelőn

Ma oly vidám vagyok
miért van és honnan jön ez
hová halad s miféle útja van
elméletet kovácsolok pedig tudom
hogy gyors iramban fog bedőlni
víg táncot járok gyors ütemre lépdelek

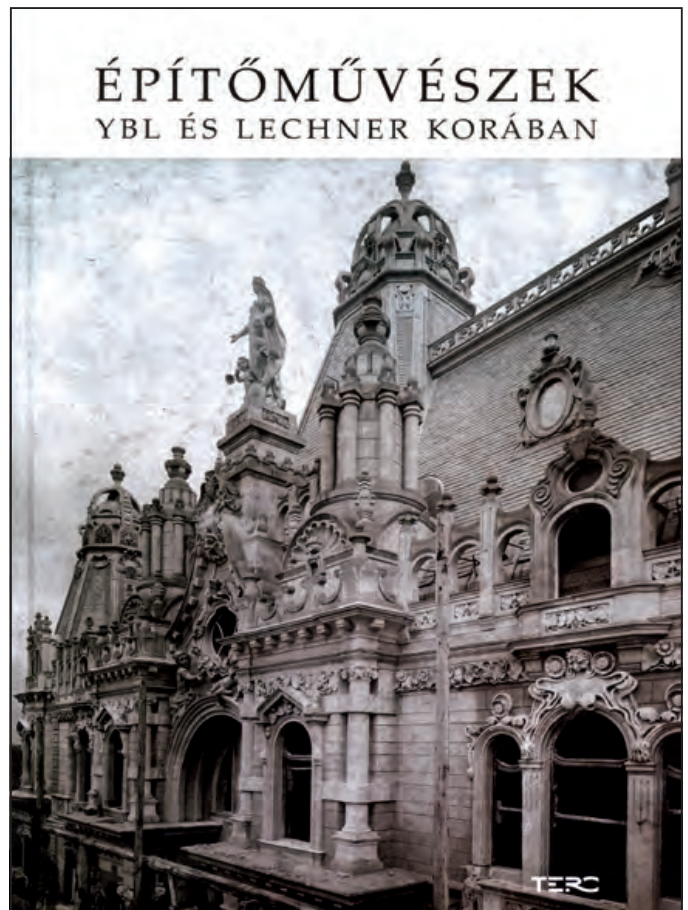
Zárszó

Nézd el, ha áthágtam határaink.
Mert sokszor átléptem – de Máraink
például fekszik mások közt és óva int,
hogy közhelyes (vagy közteres) legyek. Hát most
(halkan, de érthetően rím esett) köhint.

A ROVATOT SZERKESZTI: KIRSCHNER PÉTER

A DERÉKHAD DICSÉRETE

Fodor Béla

Örülhetnek a Budapest (és az ország) építészetének történetével foglalkozó profi és amatőr kutatók, mert a múlt év végén megjelent egy valóban hiánypótló kötet: *Építőművészek Ybl és Lechner korában* címmel. A tanulmánykötet szerkesztője *Rozsnyai József*, szerzői pedig a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Művészettörténeti Tanszékének hallgatói – a szerkesztő tanítványai voltak.

